

и дъщеря си Заслужава ли вашитѣ подигравки такъвъ трудолюбивъ човѣкъ?

— Не, не! — извикаха децата едногласно.

— Повече нѣма що да ви кажа. Мисля, че това е достатъчно, — завърши учителката.

— Азъ да кажа нѣщо, госпожице, — обади се Иванчо. Тя кимна съ глава и мълчаливо даде съгласието си.

— Всѣки огъ насъ да разкаже дома си това, що вие ни разказахте за дѣдото. И да помолимъ родителитѣ си да му помогнемъ.

— Това е ваша работа, — отговори учителката.

На другия день повечето ученици носѣха по малка парична помощъ. Всичко предадоха на Иванчо. Казаха и на учителката. Тя изпрати него и други две деца да настигнатъ стареца, който и тая сутринъ дирѣше по улицитѣ край училището разни вехтошини.

Когато се върнаха, Иванчо разказа, че дѣдото се просълзилъ и ги цѣлуналъ, като получилъ помощта.

Всички ученици бѣха щастливи, че сж могли да доставятъ малко радостъ на тоя нещастенъ човѣкъ.

Хр. Спасовски

БЛАГА ВЕСТЬ

Лѣхна вѣтрецъ презъ морето —
блага вестъ отъ топълъ югъ.
Зарастапя снѣговетѣ
и въ рѣкитѣ ледоветѣ.
Сладко стрѣхитѣ запѣха:
капъ-чукъ, капъ-чукъ, капъ, капъ-чукъ!

Вече вдигатъ се мъглитѣ,
свѣти чистъ небесний сводъ,
и на Слънчо подъ лжчитѣ
животворни, благодатни,
по полянитѣ зелени,
пламнаха свѣщици златни...

Георги Костакевъ